

796 Iubeas, obsecro, singulis^a reverentiae vestre aecclesiis pro me famulo vestro et
 post Apr. 18. cooperatore^b honoris vestri intercedere. Mihi vero multum indigno regimen aecclesiae
 sancti Martini¹ venit in manus, non voluntarie sed quodammodo necessarie^c et ex
 consilio multorum. Tamen me liberum esse scito, ubi^d faciam vestras orationes fide-
 liter esse^e et ubicumque possumus.

Tantum cum omni caritate et sollicitudine amicus esto Dei, et mandatis
 eius^f dies tuos imple. Satage, ut te merces aeterna et nepotes tuos benedictio
 celestis consequatur. Iterum iterumque pro Dei amore deprecor, ut provideatis patriae,
 ne pereat; et ecclesiis Christi, ne destruantur^g; et ut veritas cum misericordia crescat
 Cf. Prov. 20, 28. in illa. Quia iuxta veridicam Salomonis sententiam roborabitur solium regni in veri-
 tate et misericordia; quae te tuumque solium confirmant in perpetuum, ut hoc feliciter
 regnes^h in seculo et gloriose vivas cum Christo in caelesti regno.

Christo deo propitiante in omni floreas felicitate et in omni profitias bonitate ad
 consolacionem sanctae Dei aecclesiaeⁱ, et gaudium populi christiani, domine excellen-
 tissime nobisque desiderantissime.

Obsecro, saluta meo officio ill.² nobilissimum^k iuvenem et diligenter eum in Dei
 erudi^l timore; et non^m pereat spes multorum in eo. Memento proverbium Salomonis:
 Prov. 22, 6. 'In quaⁿ enim^o consuetudine adolescit puer, cum autem^p senuerit, non recedat^q ab eo'.

Saluta quoque ill.³ dominam et dispensatricem domus regiae. Vivat illa felix et
 in prole paterne beatitudinis gaudens.

Sed et omnem nobilitatis vestrae prolem meo ut salutes nomine, deprecor. Vos
 omnes Dei omnipotentis dextera protegat regat et custodiat semper.

Hos disciplinae nostrae et eruditionis discipulos et regiae dignitatis missos ut
 solita vobis pietate suscipiatis, obsecro. Pacificam vero legationem ferunt in ore et
 in manibus. Et per eos mihi demandare potestis quod vultis.

102.

*Alcvinus Edilburgae abbatissae Flaedanbyrgensi, Offae regis Merciorum filiae, scribit
 se in Angliam reversurum non esse. Aethelfledam, viduam Aethelredi Northanhumbro-
 rum regis occisi, admoneri vult, ut in monasterium secedat. Mittit munera et Liudgardae uxoris
 Caroli regis et sua.*

796 post Apr. 18.

Cod. H fol. 10—11.

Edd. F 165, J 59. — Migne col. 227.

IN DEO DILECTISSIMAE FILIAE EDILBURGAE SALUTEM.

Quia invida terrarum longinquitas mutuae confabulationis prohibet dulcedinem⁴,
 datur nobis litterarum officio caritatis demonstrare suavitatem; et quod vox non valet,

^a) per singulas . . ecclesias A 1*. ^b) cooperatores corr. manus posterior in cooperatore A 1. ^c) manus posterior corr. in necessario A 1; necessario A 1*. ^d) an ut ibi? J. ^e) esse delendum videtur J.
^f) illius A 1*. ^g) destruantur A 1. ^h) regnis A 1. ⁱ) et superscripsit manus posterior A 1; et A 1*.
^k) nobilissimo corr. manus posterior in nobilissimum A 1; -mum A 1*. ^l) erudiri manus posterior corr. in
 erudito A 1; -dito A 1*. ^m) ne A 1*, pro et non. ⁿ) quo A 1. ^o) etiam A 1 (?). ^p) om. A 1*.
^q) recedet A 1*.

1) Turonensis. In annalibus Laurissens. minor. haud recte iam a. 794: abbas monasterii sancti
 Martini vocatur (SS. I, 119). 2) Ecgfridum regem, Offae regis filium. 3) Cynethrith reginam,
 uxorem Offae, matrem Ecgfridi; quam, Offae regi superstitem, coenobiis Glastoniensi et Cocchamensi
 abbatissam annis 797. et 798. praefuisse docent diplomata Ecgfridi regis (ap. Birch I, 388. 389) Coenuulfi regis
 et tabula Aethelhardi archiepiscopi Cantuariensis (ap. Birch I, 394. 406). J. 4) Cf. supra ep. 96 p. 140.